

Продлаженіе на оуподобленіе
то между Мелхиседека и
Хрїста.

Св: Писаніе не поманѣва, давы Мелхиседекъ и мѣлаз
нѣкого наслѣдника въ свѣщенство то си: и по това вѣ-
ди са, чи негово то свѣщенство състоало въ негово то
само лице. Така и Хрїстосъ въ своето свѣщенство не-
малъ никого подобнаго наслѣдника: но Парѡнъ и малъ
наслѣдници.

Св: Писаніе не поманѣва за Мелхиседеково то свѣ-
щенодѣйствиѣ, ѡсвѣнь едно дѣйствиѣ, и именнѡ, какъ
бнх по свѣщенническо то си достѡйство благословѣлъ
Ибраама, такожде и Хрїстѡво то свѣщенодѣйствиѣ вы-
ло едно, кога то принѣслах самого себе жѣртѡа Бѡ-
гѡ, и съ едно принсненіе ѣ съвършилъ всѣ днѣ, които
са въ вѣки ѡсвѣщаватъ: но Парѡнъ и наслѣдници те
негови и мали нѣжда на всѣи дѣнь да принасятъ
жѣртѡа, пѣнапредъ за свои те грѣховѣ, а послѣ за
людскѣ те грѣховѣ.

Мелхиседеково то свѣщенство и мало по високо до-
стѡйство, нежели Парѡново то. Понѣже самъ Ибраамъ
прѣлаз, не токмѡ благословеніе ѡ Мелхиседека, като
свѣщенника, но и ѡдѣлаз мѡ десѣта та частъ ѡ ко-
рысты те си, и така ѡдалъ достѡйна та чѣсть на
негово то свѣщенство. Но понѣже Ибраамъ ѣ былъ
вѣрховный родоначалникъ на всѣ те Иудѣи, и самъ
Левій, ѡ когото изишло свѣщенство то Парѡново, прои-
хѡждалъ ѡ Ибраама, то трѣбва да речѣмъ, чи и